

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Ḳodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Yirmeyah

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 596 [1835 oder 1836]

וכ הימרי

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9113

וַיָּשְׁבוּ בַּפֶּתַח שַׁעַר יְהוָה הַחֲדָשׁ :
 (יא) וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים
 אֶל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־הָעַם לֵאמֹר
 מִשְׁפַּט־מוֹת לְאִישׁ הַזֶּה כִּי נִבְּא
 אֶל־הָעִיר הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם
 בְּאָזְנֵיכֶם : (יב) וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ
 אֶל־כָּל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־הָעַם
 לֵאמֹר יְהוָה שְׁלַחְנִי לְהַנְּבִיא אֶל־
 הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֵת
 כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם :
 (יג) וְעַתָּה הִיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם
 וּמַעַלְלֵיכֶם וּשְׁמַעוּ בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וַיִּנְחֶם יְהוָה אֶל־הָרַעָה
 אֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֵיכֶם : (יד) וַאֲנִי
 הִנְנִי בִידְכֶם עֹשׂוֹ לִי כַטּוֹב
 וְכִישָׁר בְּעֵינֵיכֶם : (טו) אַךְ וַיִּדַע
 הָדָעוּ כִּי אִם־מִמְתִּים אַתֶּם
 אֶתִּי כִּי־דָם נָקִי אַתֶּם נְתַנִּים
 עֲלֵיכֶם וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְאֶל־
 יֹשְׁבֵיהָ כִּי בְּאֵמַת שְׁלַחְנִי יְהוָה
 עֲלֵיכֶם לְדַבֵּר בְּאָזְנֵיכֶם אֵת כָּל־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : (טז) וַיֹּאמְרוּ

השרים

ועטצטען זיך אם אייננאננע
 דער נייען פפארטע דעס עווי.
 גען. (יא) נון נאהמען דיא פריע.
 סטער אונד פראפעטען דאן
 ווארט פאר דען פירסטען
 אונד דעם פאלקע, אונד
 שפראצען: דיעזער מאן האט
 דען טאך פערדיענט, דען ער
 האט געגען דיעזע שטארט
 פראפעציעט וויא איהר עם
 זעלכער מיט אייגענען אהרען
 פערנאמען האכט. (יב) דא
 שפראךירמיה זעמטליכע פיר.
 סטען אונד דאן גאנצע פאלק
 אלוף אן: דער עוויגע האט
 מיך געזאנדט, אללעס דאן
 וואס איהר נון געהערט, געגען
 דיעזעס הויז אונד געגען דיע.
 זע שטארט צו פראפעציען.
 (יג) בעסערט אלוף אייערן
 וואנדעל אונד אייער בעטרא.
 גען, געהארבעט דער שטימ.
 מע דעם עוויגען איירעם גאט.
 טעם אונד ער גיבט געוויס אויף
 דען כעזען ענטשלוס דען ער
 ווידער איך געפאסט האט.
 (יד) וואס מיך אנבעלאנגט,
 איך בין אין אייער געוואלט,
 מאכעט מיט מיר וואס איך גוט
 אונד רעכט דינקט, (טו) דאך
 דאן וויססעני, טערטעט איהר
 מיך, זא לארנט איהר אונד
 שולדיגעס בלוט אויף איך,
 אויף דיעזע שטארט, אונד
 אויף איהרע איינוואהנער,
 דען אין דער טהאט, דער עווי.

גע האט מיך צו אייך געזאנדט, אללע דיעזע ווארטע אין אייערער געגענווארט פארצוטראג
 גען

ר ש י

בפתח שער בית ה' החדש. אמרים הניחו כשגלה יהויכין וקלמ כלי בית אלהינו עמו שברו מלו
 של נבוכדנצר שער המזרחי ומוזר לרקיהו ומקנו ומדשו לכך נקרא חדש:

הַשָּׂרִים וְכָל־הָעַם אֶל־הַכְּהֹנִים
 וְאֶל־הַנְּבִיאִים אֵין־לְאִישׁ הַזֶּה
 מִשְׁפַּט־מוֹת כִּי בְשֵׁם יְהוָה
 אֶלְהֵינוּ דִּבֶּר אֲלֵינוּ: (יז) וַיִּקְמוּ
 אַנְשֵׁים מִזִּקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
 אֶל־כָּל־קְהַל הָעַם לֵאמֹר:
 (יח) מִי־כִּיָּה הַמּוֹרֶשֶׁתִּי הִיָּה נִבְּא
 בְּיָמֵי חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
 אֶרְכָּל־עַם יְהוּדָה לֵאמֹר כֹּה־
 אָמַר ו יְהוָה צְבָאוֹת צִיּוֹן שְׂדֵה
 תְּהַרְשׁוּ וִירוּשָׁלַיִם עַיִם־הֵהָיָה וְהָר
 הַבַּיִת לְבָמוֹת יַעַר: (יט) הַהֵמֶת
 הֵמֶתְהוּ חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 וְכָל־יְהוּדָה הֲלֹא יָרָא אֶת־יְהוָה
 וַיַּחַל אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּנָּחֵם יְהוָה
 אֶל־הָרַעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר עֲלֵיהֶם
 וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה עַל־

געז. (טו) דיא פֿירסטען אונד
 דאז גאנצע פֿאלק שפראכען
 היערויף צו דען פרוסטערן
 אונד פראפעטען, דער מאן
 האט קיינע טאדעס = שולד
 אויף זיך, דען ער האט אים
 נאמען דעם עוויגען געשפראך =
 כען. (יז) דאן ערהובען זיך
 אויך מענער פֿאן דען עלטע =
 כטען דעם לאַנדעס, אונד
 שפראכען פֿאַר דער גאנצען
 פֿאלקספֿערוואַממלונג אַלזאָ:
 (יח) צור צייט דעם יידישען קע =
 ניגס חזקיהו פראפעציעטע
 מיכה דער מורשתי, אונד דא
 זאגטע ער איינמאהל צודעם
 גאנצען פֿאלקע יהודה'ס דיא
 וואָרטע: „וָאָ שפּרִיבֵּט דער
 הערר דער העערשאַרען,
 ציון זאָלל וויא איין אַקקער גע =
 פֿפֿליגט, ירושלים אין איינען
 שטיינהויפֿען, אונד דער בערג
 דעם גאָטטליכען הויזעס אין
 איינע וואַלדהעקע אומוואַנ =
 דעלט ווערדען.“ (יט) האַט
 איהן עטוואַ דעסוועגען חזקיהו
 דער קעניג אין יהודה אָדער

נסשותינו

ימיר י

דיא יהודים זעלכער אומבריינגען לאַססען? וואָר ער (חזקיהו) ניכט פֿיעלמעהר פֿאָן דער
 פֿורכט פֿאַר דעם עוויגען ערגריפֿען? — יאָ ער פֿלעהעטע וואָגאַר אום דיא גנאָדע דעם
 עוויגען אונד דער הערר ענדערטע דיא האַרטע דראָהונג דיא ער איכער זיא אויסגע =
 שפראַכען, אונד וויר זאָללען נאָך זאָ איין גראַסעס פֿערברעכען אויף אונזערע זעעלע
 לאַדען

ר ש י

(יח) מיכה המורשתי. דמן מרישא: עיים. גלים: (יט) ויחל. לשון חפלה: ואנחנו עושים רעה גדול'. חס נכונג קומו: ויחל ריפ סא ידעו סב ויחל

ב א ו ר

נבא לנו חמיד רעה וקללה, וכמ"ש הרמב"ם בפ"י מהל' דעות. (יח) ציון שדה החריש, עיין
 מיכה ג' י"ב. עיים, גלי אבנים. במוח, הוא סס נדדף להר במשקל בפעול, ואין זה כנוי
 לרבים כאשר יחשב המבאר במינה סס, רק כנוי הרבים משם זה הוא במומים, כי הסמיכות
 ברבים הוא במומי כמו ודך על במומי ארץ (עמוס ד' י"ג, ומיכה א' ג'), ובאשר העיר
 הקנס גשועניווס נסמרו. (יט) ויחל אח פני, עיין להמנאר בתהלים (מ"ה י"ג), ולפיו

נִפְשׁוֹתֵינוּ: (כ) וְגַם-אִישׁ הָיָה
מִתְנַבֵּא בְשֵׁם יְהוָה אֲוֹרֵיהוּ בֶן-
שְׁמֵעִיָּהוּ מִקְרִית הַיְעָרִים וַיָּנֹבֵא
עַל-הָעִיר הַזֹּאת וְעַל-הָאָרֶץ
הַזֹּאת כְּכָל-דְּבָרֵי יְרֵמִיָּהוּ:
(כא) וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִם וְכָל-
גְבוּרָיו וְכָל-הַשָּׂרִים אֶת-דְּבָרָיו
וַיִּבְקֹשׁ הַמֶּלֶךְ הַמִּיתוֹ וַיִּשְׁמַע
אֲוֹרֵיהוּ וַיֵּרָא וַיְבָרַח וַיָּבֹא
מִצְרַיִם: (כב) וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
יְהוֹיָקִים אֲנָשִׁים מִצְרַיִם אֶת-
אֶלְנָתָן בֶּן-עֲכָבֹר וְאֲנָשִׁים אֲתוֹ
אֶרֶץ-מִצְרַיִם: (כג) וַיּוֹצִיאוּ אֶת-
אֲוֹרֵיהוּ מִמִּצְרַיִם וַיְבִיֵּאוּהוּ אֶל-
הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים וַיִּכְהוּ בַחֲרֵב
וַיִּשְׁלַךְ אֶת-גְּבֻלָּתוֹ אֶל-קִבְרֵי
בְנֵי הָעָם: (כד) אֶךְ יַד אֲחִיקָם
בֶּן-שָׁפָן הִיָּתְרָה אֶת-יְרֵמִיָּהוּ
לְבַלְתִּי תִתְּ-אֹתוֹ בְּיַד-הָעָם
לְהַמִּיתוֹ:

לאדען? — (כ) צוואר גאב עם
נאך איינען מאן דער אים נאך
מען גאטטעס פראפעציעטע,
(נעהויך) אוריה דער זאָהן
שמעיהו'ס אויס קרית יערים,
דיעזער ווייסזאנטע גענען דיע-
זעס לאנד אונד דיעזע שטארט,
גאנץ זא וויא ירמיה. (כא) דער
קעניג יהויקם מיט אללען זיי-
נען קריענסאבערן אונד אללען
פירסטען, הערטען זיינע וואר-
טע, דא וואללטע דער קעניג
איהן הינריכטען לאססען,
אוריה ערפוהר עם בעקאם
פורכט אונד ענטלאָה נאך
מצרים. (כב) אלליין דער קע-
ניג שיקטע געזאנדטע נאך
מצרים, אנתן דען זאָהן עכביר'ס
אונד נאך אנדערע מעננער מיט
איהם אן דיא מצרים. (כג) דיעזע
שאפטן איהן אויס מצרים אונד
בראכטען איהן פאר דען קעניג
יהויקים וועלכער איהן ניעדער-
הויען אונד זיין לייכנאם אין דיא
גרעכער דעם געמיינען פאל.
קעם ווערפען ליעם. (כד) דאך
דעם ירמיה שטאנד אחיקם
דער זאָהן שפן'ס ביא, דאס
ער ניכט דער פאלקסוואטה
דיא זיינען טארט ווינשטע,
איבערלאססען וואורדע.

אים

ר ש י

(כ) וגם איש היה מתנבא. מי שאמר זו לא אמר זו עד כאן דברי לדיקי' ועמדו רשעי'
שהיו שם ואשרו גם איש מתנבא וגו' כשם שאוריה נהרג ירמיה כך מכורש נספרי:

ב א ו ר

חרגמתי. (ב) וגם איש היה, יתכן שזה כתב הכותב לאמר: איך חיי ירמיה תלואים לו
מנגד, כי האיש אשר נבא הדברים האלה נמיהו נהרג בשאלת העם ונחמתם, אך נפשו הליל
אחיקם בן שפן מידם. מתנבא, עיין את אשר כתבתי להלן (פ' כ"ט כ"ה). (כא) וירא,
ביו"ד איתן, וי"ד הארש נעלאה מהשכתם. (כב) מצרים, אל אנשי מצרים.
בראשיח